

ט' כסלו - יום ההילולא אומו"ר האמצעי: אחר תפלת מנחה, עמד אצל ארון הקודש

והתחיל לומר שיחה שם אודות אדמו"ר האמצעי...

אחרי תפלה ערבית יצא לקידוש לבנה. הי' מעונן. ואמר אד"ש: שבימי הרבי נ"ע הי' הלבנה מעונן והוא סיפר שבימי ר"מ פרימישלאנער הי' מעשה כזה, וא' שאלו: וואס האבן אידן מקדש געווען די לבנה במדבר עם: איז דאך געווען דער ענן וואס האט פארשטעלט. וענה ר' מאיר: אז משה רבינו פלעגט ארויסנעמען א טיכעל און א מאך טאן מיט'ן האנט, און דער וואלקען פלעגט אריבערגיין. וכשסיפר הרבי נ"ע המסיפור הי' הראה עם טיכעל היאך שר' מאיר הראה, ונעשה קלאר. וסיים אד"ש: אויב עם איז דא אזעלכע אידן וועלכע קענען דאס טאן וועט מען אפשר קענען מקדש זיין דא לבנה. ו אמר רי"ג: דער רבי. וענה אד"ש (בחיון): זמיר איז נאר נובע אייך דערצילן. אח"כ אמר אד"ש: איך קום באלד צוריק. והלך עם לאמו הרבנית זצ"ל, לעשות חבדלה (כשבילה). וכשבא בחזרה הי' הלבנה בהירהץ

י"ט כסלו: אד"ש נסע לאוהל. בערב נכנס להתוועד נטל ידיו הק' לסעודה.

דיבר: ע"ד הענין שעכשיו כל הגזירות שהיו על החסידים בטלו מפני שהיו מיוסדים על טעם ובטלה טעם, בטלה גזיקה. בא' מהשיחות אמר: איך האב א בקשה צו די תלמידי ישיבה, איך האב געבעטן די משפיעים מיט עטלעכע זינגן צוריק (כ"ח חשוון) צו פארשרייבן ווען די תלמידים קומען אינדערפרי, ביז איצט איז ניט דא פון וואס צו זיין צופרידן, וויל איך בעטן און זאגן אז אין צעהן טאג פון היינט וועט דאס זיין נובע אז אלע זאלן האבן געקומען אין צייט, אינדערפרי, עם וועט זיין נובע אין א געוויסן פרט, און דאן וועל איך אפנעמען די רשימה...

בברכת הזימון אמר: ברשות אדונינו מורינו וריבו ורבינו. חילק כוס של ברכה. אחר כוס של ברכה אמר: שיהי' שנה טובה בלימוד ודרכי החסידות. לבסוף אמר: די וואס האמן נאכניט געענדיגט חניא אדער אנגעוויבן (לערנען) קענען עם נאך טאן, גלייך נאך חתן תורה קומט חתן בראשי'.

ש"פ וישב, מבה"ח סכת: הי' אויפרופעניש של ר' ד"ר זעליגזאן שי' וכן שלום העכט שי דיבר בהתווערות אודות הענין של תורה הופה ומעשים טובים.

כ"ח כסלו, נד' ה' דחנוכה: הכניסו הרשימה של התל' שי' לאד"ש. לערך 7:30 בערב נכנסו לחדרו הק'. אד"ש הביט על כולם. (בעת י"ט כסלו?) אמר שאלו שהיו לכה"פ ג"פ לסדר בעשרה ימים אלו). ואמר לר' יעקבסאן עם זיינען פאראן אזעלכע וואס דארפן ניט זיין. וענה הר' יעקבסאן יכפל להיות שנכנסו כלי ידיעתי. ואמר אד"ש (בחיון): אויב מען וויל גיין מיט חסד ורחמנות איז אנדערש (אבער ניט איצט איז די צייט). די וואס זיינען יא וועט מען ניט ארויסווארפן. והעביר יו ימינו הק' על מצחו ואמר השיחה. אחר השיחה לקח מהשוטלאד (צד הימין) פעקל חדש של דולאר'ן וחילק להתלמידים.

אח"כ נסע להקבלת פנים של ר' ד"ר זעליגזאן שי' . ואמר שט השיחה... ע"ד המס"נ של אשה בחנוכה. וענין של נרות חנוכה להאיר את חושך בעת החופה אמר אד"ש הברכות והברכה אחרונה כיבד לאבי הכלה, אבל הוא כיבד אד"ש. לפני החופה בית הכיס אד"ש אס הוא תחת הרקיע. אחרי החופה אמר להבחורים שירקו שם. אח"כ נסע אד"ש בחזרה (שעה אחת אחר שבא לשם). כשבא ל 770 (בפנים הי' בר מצוה), כשהגיע . . . להפתח אמר אד"ש לא (העומד שם) מען דארף ניט מפרסם זיין אבער איך קען ניט אריין הלך לביתו.

ה' סבת: גראנער שי' יצא מחדר אד"ש ואמר: מה שאד"ש אמר להממונים (על חזרת וא"ח):
 שבהרשימה של חזרת וא"ח יש רק 20 בחורים ובביהמ"ד יש 75 בחורים. ואלו שאין הולכים
 דוארף מען זיי זאגן אז-עס איז בלתי סדר. אויב מען וויל קען מען זאגן אז איך
 האב דאס געזאגט, וואס פארא תירוצים עס זאלן ניט זיין, צי עס איז שווער אדער
 מען האט ווייניג שולען. . . אויב מען האט ניט קיין שול דארף מען צוזאמענקלייבן א
 חבורה פון ניין אידן און ער זאל זיין דער צענטער ווי יעווער דבר שבקדושה . . .
 מען דארף פרעגן די משפיעים (און דוקא די משפיעים איבער חסידות) וועלכע מאמרים
 מען זאל חזר'ן.

י"ד שבט: אד"ש התפלל לפני התיבה כל התפלות. בעת תפלת ערבית וכן לאמירת ששניות
 ככה קצת. לפני קדיש (אחרי משניות) העביר ידו על מצחו הק'. בשחרית באמירת "יהי כבוד
 למזמור שיר חנוכה הבית גו'². בעת ההתוועדות אד"ש התחיל לבכות קצת והתחיל המאמר
 באתי לגני גו'.

שבת, י"ג שבט: אחר מנחה אמר שיחה (כמו שנוהג ביומא דסגרא).

ח"י שבט: (כשהיינו צריכים להכנס, אמר וווקא על ליל יחידות).
 ז'נסנו לחדר אד"ש (בכדי לסדר שם הפראדזשעקטאר, בעד אד"ש שרוצה לראות התמונות של
 הלוי' של הרבי הריי"צ נ"ע). אד"ש אמר שיהי' וווקא על ליל יחידות. במסך שאד"ש
 ראה הנ"ל, עמד כל הזמן. בחלק השני - בכה בכי' חרשים. אחר שסיימנו, אמר לנו שניקח
 התמונות שנמצאים באלמער' (שבנוי בכותל), והוא מביא את הרבי הריי"צ נ"ע לשנת
 תר"ץ. היאך שירד מהספינה, וכו'. אד"ש עורר אותנו על כמה פרטים וכן שמות אנשים
 בהתמונה, (פילם זה קיבל ממשפחת קריימער). אחרי שסיימנו הנ"ל, אמר אר"ש (בחיוך):
 וואס וועלן מיר יעצט זעהן ?

כהנ"ל הי' לערך שעה. ואח"כ שאל אותנו ווער גיט ועס פילם צום רבי'ן

י"ד שבט: אחר מנחה נכנסו איזה תל' (מנו הייווען) לאד"ש. ואמר להם אד"ש: וויבאלר אז
 יעצט איז נאך מנחה, און גייט צו חמשה עשר בשבט, ראש השנה לאילנות, איז דאס
 מסתם השגחה פרטיית, און מען דארפן רעדן וועגן ועס טאג, . . . א פריי וויל לאנג
 זי איז דבוק צום בוים וואקסט דאס, אבער אויב ער ווערט אפגעריסן . . . הערט ער אויף
 וואקסן, ער"ז בהנוגע תומ"צ דארף מען זיין צוגעבונדן צו דעם